

Sygn. akt III Cz 411/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Henryk Brzyżkiewicz

Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku W. W. (1) (W.) i I. W.

z udziałem M. K., J. W. (W.), K. K., M. C., G. W., E. W., A. W., M. W. i K. W.

o stwierdzenie nabycia w drodze zasiedzenia własności nieruchomości

na skutek zażalenia uczestników postępowania M. K. i K. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt I Ns 519/18

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić solidarnie od uczestników postępowania M. K. i K. K. na rzecz wnioskodawców W. W. (1) i I. W. solidarnie kwotę 225 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Cz 411/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 26 02 2020r. stwierdził, że J. i K. małżonkowie W. na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej, nabyli przez zasiedzenie z dniem 3 10 1983r. prawo własności nieruchomości położonej w R. przy ul. (...), składającej się z działki gruntu o numerze geodezyjnym (...) o powierzchni 0.0500ha

o urządzonej księdze wieczystej o numerze (...), oddalił wniosek o stwierdzenie nabycia własności tej nieruchomości przez wnioskodawców W. W. (1) i I. W. oraz zasądził od uczestników postępowania M. K. oraz K. K. solidarnie na rzecz wnioskodawców W. W. (1) i I. W. do niepodzielnej ręki kwotę 4 717 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

O kosztach postępowania orzekał stosując regulacje art. 520 § 2 k.p.c.

Orzeczenie w części orzekającej o koszta postępowania zaskarżyli **uczestnicy postępowania K. K.** oraz **M. K.**, którzy wnieśli „o jego uchylenie i orzeczenie, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty we własnym zakresie”.

Zarzucili, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono przepisy prawa procesowego i materialnego tj.:

- a) „art. 520 § 1 k.p.c. poprzez jego pominięcie.
- b) art. 520 § 2 i 3 poprzez jego bezzasadne zastosowanie w części obciążającej uczestników postępowania całością kosztów powstałych wnioskodawców przez dowolne ustalenia sądu okoliczności uzasadniających takie obciążanie,
- c) art. 5 k.c. tj. zasady współzycia społecznego przez fakt pozbawienia prawa własności uczestników postępowania składających zażalenie i dodatkowo obciążenie ich kosztami postępowania.”.

Ponadto zarzucili, że popełniono błąd w ustaleniach faktycznych polegający

na „przyjęciu, że uczestnicy postępowania po ustabilizowaniu tytułu prawnego nieruchomości położonej an działce o nr (...) zaczęli kwestionować tytuł prawny nieruchomości położonej na działce o nr (...) podczas, gdy zasiedzenie nieruchomości położonej na działce o nr (...) zostało stwierdzone na rzecz rodziców P. K. (późniejszego sprzedawcy działki), a nie na rzecz skarżących, w konsekwencji czego nie mogą oni ponosić odpowiedzialności

za cudze działanie (uczestnicy nabyli nieruchomość w drodze umowy sprzedaży)”. Wskazali, że „wnioskodawcy mieli możliwość wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości wcześniej w momencie powzięcia wiadomości o niezgodności posiadanej działki z działką, do której posiadali prawo własności. Podnieśli, że w tym czasie możliwym było bez zbytnich uciążliwości dla wszystkich użytkowników pomyłkowo wydanych działek dokonać zmiany poszczególnych działek zgodnie z ich użytkowaniem”.

Wnioskodawcy W. W. (1) oraz I. W. wnieśli o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie solidarnie od uczestników postępowania M. K. oraz K. K. na swoją rzecz solidarnie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zasady orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego zostały uregulowane w regulacji art. 520 § 1 k.p.c. stosownie do której każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie i co do zasady koszty poniesione przez uczestników, związane z ich udziałem w sprawie - odmiennie niż w procesie - nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu między uczestnikami.

Zasada ta nie doznaje wyjątków, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub chociaż nie są w równym stopniu zainteresowani, ich interesy są wspólne.

W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i orzec stosownie do reguł określonych w art. 520 § 2 i 3 zd. 1 k.p.c. i stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości.

W judykaturze utrwalił się pogląd, że sprzeczność interesów między innymi występuje - co do zasady - w sprawach o stwierdzenie nabycia własności rzeczy przez zasiedzenie, z tym jednak, iż ma to miejsce tylko wówczas, gdy uczestnik postępowania pozostający w opozycji do wniosku wnosił o jego oddalenie (np. w uzasadnieniu postanowienie SN z dnia 29 maja 2011 r., III CZ 27/11, LEX nr 846595.).

W niniejszej sprawie uczestnicy postępowania M. i K. małżeństwo K. konsekwentnie w toku postępowania oponowali przeciwko wnioskowi.

Z tej przyczyny pomiędzy wnioskodawcami a uczestnikami postępowania zachodziła sprzeczność interesów w podanym powyżej rozumieniu, co uzasadnia zastosowanie wobec nich regulacji art. 520 § 2 k.p.c. (regulacja art. 520 § 3 k.p.c. stwarza sądowi możliwość „**nałożenia na uczestnika postępowania**, którego wnioski zostały **oddalone lub odrzucone**, obowiązku zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika”).

Dla orzeczenia o kosztach postępowania nie ma przy tym znaczenia, że w za-skarżonym postanowieniu oddalono wnioski o stwierdzenie nabycia w drodze zasiedzenia własności przedmiotowej nieruchomości przez samych wnioskodawców, gdyż dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zasadnicze znaczenie ma występowanie w sprawie **sprzeczności interesów, a nie zakres ostatecznego uwzględnienia żądań** (por. orzeczenie SN z dnia 3 grudnia 1959 r., 2 CR 859/58, OSN 1961, nr 2, poz. 45 z notką K.P., OSPiKA 1960, z. 7–8, poz. 196).

Z podanych względów przy rozliczeniu poniesionych przez uczestników kosztów postępowania nie mają zatem zastosowania w sprawie reguły ich rozliczenia przewidziane w regulacji art. 520 § 1 ani też w art. 520 § 3 k.p.c., ale jak trafnie przyjął Sąd Rejonowy dyrektywa zawarta w regulacji art. 520 § 2 k.p.c., co prowa-dziło do uwzględnienia wniosków wnioskodawców o zasądzenie na ich rzecz od ucze-stników postępowania zwrotu kosztów postępowania.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadził do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie odpowiada prawu i dlatego zażalenie uczestników postępowania jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosując regulację art. 520 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 10 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, biorąc pod uwagę, że interesy wnioskodawców i uczestników postępowania były sprzeczne, co w połączeniu z oddaleniem zażalenia skarżących rodzi po stronie uczestników postępowania obowiązek zwrócenia poniesionych przez wnioskodawców w tym postępowaniu kosztów zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w kwocie 225 zł.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz